ලිහිල්ව ගත් පැවිද්ද බෙහෙවින් කෙලෙස් උපදවයි මහණ කමට වීර්ය කල යුතුමය

චානක ඉලංගගේ

දින 365 ඥාණ මුද්‍රා

අපේ හාමුදුරුවනේ මට අවසරය..........කියන්න කතාවක් තියෙනවා. පසුගිය කාළය පුරාම අපි ඔබ වහන්සේලා කියූ කතා අසා සාධුකාර දුන්නා හැරෙන්න වෙන යමක් නොකළ වගයි මගේ හැගීම. ඒ හැම සාධුකාරයක්ම පසු පසම තිබුනේ ඔබවහන්සේලා කරන කියන හැමදේටම අනුබල දීමක් එහෙම නොවෙයි අපේ හාමුදුරුවනේ. අපි ඇස කන් නාස වසා නොදැක්ක නොඇසුනා ල නොදැනුනා වගේ හිටිය නොවෙයි. හාමුදුරුවනේල අපිට තිබුනේ අපේ මේ නිර්මල බුදු දහමට තිබෙන ගෞරවය හා බැඳුන ඉවසීමක් මිස නොදැනීමක් නොවෙයි. නමුත් අපේ තථාගතයන් පවා පවසා ඇති ආකාරයට වරද දැක එය වරද වරද හැටියට නොදැක නිහඬව සිටීමත් වරදට අනුබල දීමකි. එයින් සිදුවන එකම දෙය වරද කරනවුන් දැන හෝ නොදැන ඒ වැරැද්ද දිගටම කර ගෙන යාම පමණි. එසේ හෙයින් වරදට තිත් තැබීමට ඔබ වහන්සේලාටද සිත්වීම මම පුදුම කොට නොසලකමි. අපේ හාමුදුරුවනේ ඔබවහන්සේලා පාරට බැස ජනතාව අවදි කරන්න උත්සහ ගන්නේ ඒ නිසාම විය හැකිය.

නමුත් අද සග සමාජය සතුව ඇති එකම වගකීම මෙයද. පාරට බැස කෑකෝ ගැසීමද ල නැතිනම් නින්දෙන් අවදි වූ සේ හැසිරීමද නැතහොත් ජනතාව අයුතු ලෙස කුපිත කිරීමද. ඔබවහන්සේලාගෙන් මේ පෘථග්ජන ජන සමාජය බලාපොරොත්තු වෙන්නේ මේකද. එදා වේල කන්නේ නැතුවත් පන්සලට දානේ ටික අරගෙන එන අපේ දායක පිරිස බලාපොරොත්තු මේකද කියන එක මහත් ගැටලුවකි. හුදෙක් ධර්මය රැක ගැනීම ඔබවහන්සේලා මතම පටවා නිහඬ වීම නොවටින බවයි මාගේ හැගීම. ජනතාව විදිහට අප සතු වගකීමක් ද ඇත. බොහෝ විට තුවාලයක් තියෙන තුවාල කරුවා පළමුව සිතන්නේ තුවාලය හොඳ කර ගැනීම කෙසේ වෙතත් වේදනාවවත් අඩු කරගන්නේ කෙසේද කියාය. බොහෝ විට අද ඔබ වහන්සේලා සමාජ ගත කරන සමහර විසඳුම් හුදෙක් අර මා පැවසූ පරිදි හුදු වේදනා නාශකයක් ම පමණි. නමුත් තුවාලය වේදනා රහිතව පැසවමින් උඩු දුවයි. අවසානයේ තුවාලය වණයක් බවට පත් වෙයි. පසුගිය වසර 3 - 4 තුල අපි මෙය අඩු වැඩි වශයෙන් අත්වින්දෙමු.

වසර 5000 පමණ ලිඛිත ඉතිහාසයක් සහිත අපේ සිංහල ඉතිහාසය සතුව වසර 2600 ක පමණ ලිඛිත බෞද්ධ ඉතිහාසයක් අප සතු වනවා නේද අපේ හාමුදුරුවනෙ. අපේ සිංහල ජන සමාජයේ බොහෝ සිරිත් විරිත් හා සංස්කෘතික හර ලක්ෂණ බෞද්ධ දර්ශනය හා බැඳී පවතින අපේ ජන සමාජයේ භික්ෂුවට තියෙන තැන දේශපාලකයින්ට එදා අද මෙන් නොවීය. මා එදා අද මෙන් නොවීයයි පැවසුවේ අද අපේ ගෞරවණීය භික්ෂුවද බල කාමයෙන් පිරි දේශපාලඥයා ගේ තත්වයටම වැටී ඇති හෙයිනි.

පිරිසක් පමණි... එසේ හෙයින් බොහෝවිට දේශපාලකයින් භික්ෂුවද ඔවුන්ගේ අවශ්‍යතාවයන් මුදුන් පමුණුවා ගැනීම සඳහා වක්‍රව හා සෘජුව යොදාගත් අයුරු පසුගිය කාල වකවානුව තුල නිතර දකින්නට හා අසන්නට ලැබුණි. මෙය ධර්ම දරයන් විදිහට ඉතාම ඛේදනීය තත්වයකි. බෞද්ධ ධර්ශනයට ජාතියක් නොමැතල නිජ භූමියක් නොමැත එය විශ්වයටම අයිති විශ්වයේ සැබෑම අවිහිංසාවාදී සත්‍යම වෙයි. ඉතින් ඒ පරම අවිහිංසාවාදී ධර්මයේ ධර්ම දූතයන් විදිහට ඔබවහන්සේලා සමාජ ගත කරන කරුණු කාරණාද අහිංසාවාදීම විය යුතු නොවේද. අපිට දුකක් කරදරයක් පැමිණිකල අපි පුරුදුව සිටියේ පන්සලට ගොස් විසඳුම් සෙවීමටයග බොහෝවිට එම විසඳුම් ධර්මානුකූල තවකෙකුට හිරිහැරයක් නොවන යථාර්ථවාදී විසඳුම්ම විය. එදා භික්ෂුව සමාජගත කලේ මෙත්තා - කරුණා - මුදිතා - උපේක්ෂා යන සතර බ්‍රහ්ම විහරනයන්ය. නමුත් අද ....

අපේ හාමුදුරුවනේ අද අපේ බෞද්ධයාට අත්වී ඇති ඉරණම කෙබදුද. අද සෝවාන් පලයටවත් පත්වෙච්ච භික්ෂුවක් සොයාගත නොහැක. අපි මහා උජාරුවට අපේ අවසාන රහතන් වහන්සේ මලියදේව මහා රහතන් වහන්සේ බව පුන පුනා කියයි. නමුත් ඒ මාර්ග ඵලවලට අවසානයක් තිබිය යුතුද. මාර්ග ඵල ලාභී භික්ෂූන් අද කොහිද. අද භික්ෂුවට මාර්ග ඵල කෙසේවෙතත් ධර්ම විනය වත් රැක ගැනීමේ හැකියාවක් ඇත්නම්. බුද්ධ සාසණය පවතින්දිත් භික්ෂු භික්ෂුණී උපාසක උපාසිකා යන සිවුවනක් පිරිස වෙසෙද්දිත් අපේ වර්තමාන භික්ෂුව ධර්ම මාවතෙන් ඉවත්ව ආර්යාෂ්ඨාංගික මාර්ගය පසෙකලා කාම සුකල්ලිකානු වත් පිළිවෙත් පුරන බව දැක ගැනීමට පුළුවන. එසේ නම් පළමුව සාසනය තුල සිදුවන අකටයුතුකම් හඳුනාගෙන ඒවාට විසඳුම් සෙවිය යුතුය. ධර්මධර භික්ෂුවක් සෙවීම අද කළුනික සොයනවාටත් වඩා අමාරුය. භික්ෂුවක් භික්ෂුවගේ කර්තව්‍ය හා යුතුකම අමතක කොට එක් එක් පුද්ගලයින්ගේ න්‍යාය පත්‍ර තුල කටයුතු කරන අයුරු පෙනෙයි.

හාමුදුරුවනේ අපේ ලොවුතුරු බුදු රජාණන් වහන්සේ ඉන්දියාවේ පහල වූ යුගයේ 6 වන සියවසේ අප සැවොම අසා ඇති පරිදි තවත් ආගම් 64 ඉන්දියානු ජන සමාජය සතු විය. බුදු රදුන් ඒ සැට සතරක් වූ ආගම් සමග ගැටුමකට ගියානම් එදා බෞද්ධ දර්ශනයත් තවත් එක නිකම්ම නිකන් ආගමක් පමණක් ම වනු නියතය. අපේ හාමුදුරුවනේ අපි උදේ සවස සජ්ඣායනා කරන පන්සිල් පද පහත් නිඝන්ත නාථ පුත්‍ර විසින් අනු වදාළ ජෛන ආගමික සිද්ධාන්තයක්ම නොවෙයිද. එසේම වස් වැසීම බෞද්ධ භික්ෂුවට පෙරත් නිඝන්ටයින් විසින්ම පාරම්පරිකව කරගෙන ආ සිරිතක්ම නොවේද සිරිත පසුව බුදු රදුන් විසින් විනය කර්මයක් ලෙසම බුද්ධ ධර්ශනයට එකතු කරන ලදී. අදටත් උපසපන් භික්ෂුවක් විසින් මේ විනය කර්මය පෙර හෝ පසු වස් වැසීම ලෙස පිළිපැදිය යුතුය. මේ අපේ බුදුරජාණන් වහන්සේ සමාජයේ පැවති සිරිත් විරිත් හා අනිත් දහම් ඉගැන්වීම් කෙරෙහි දැක්වූ ගෞරවය පිළිබඳව උදාහරණ කීපයක් ම පමණි.

හාමුදුරුවනේ ධර්ම ප්‍රචාරයට එරෙහිව අද ඔබ වහන්සේලා විදි බැස ඇත. ඒත් අපේ හාමුදුරුවනේ බුදු දහම ලංකාවට පැමිණෙන්නේත් ධර්ම ප්‍රචාරයේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙසම නොවෙයිද. එදා යක්ෂ හෝ නාග ගෝත්‍රිකයන් ඒ ධර්ම ප්‍රචාරයට එරෙහිව නැගී සිටියානම් අද අපි මේ කථා කරන බෞද්ධ දර්ෂණය කෙසේ නම් ලංකාවේ පැල පැදියම් වෙයිද. එදා පස්වග මහණුන්ගෙන් ආරම්භව අද ලෝකයේ ප්‍රධාන ආගම් තුන අතර නැගීසිටීමට තරම් ඒ ධර්ම ප්‍රචාරය ප්‍රබල විය. සියලුම ආගම් අඩු වැඩි වශයෙන් ධර්ම ප්‍රචාරයේ නියුතු වෙයි. එය ධර්ම දානයෙන් හෝ මුදල් දානයෙන් විය හැකිය. හාමුදුරුවනේ නැගීසිටින්න මේවාට විරුද්ධව එරෙහි වන්න මෙවැනි වංචනිකයින්ට අපේ හාමුදුරුවනේ අද මාර්ග ඵල වලට සහතික ලබාදෙයි. මාර්ග ඵල ලබාදීම සඳහා මුදලට පන්ති පවත්වයි.

අද තමන් බුදුන් බව ප්‍රකාශ කරනවුන් සෑම තැනමය. තව සමහරුන්ට අනුව බුදුන් උපන්නේ ලංකාවේය. දළදා විදියේ කාර් රේස් පවත්වයි. පන්සල් තුල දේවාලය. පන්සල් වත්ත තුල දේශපාලන පක්ෂවල පක්ෂ කාර්යාල පවත්වයි. භික්ෂුව දේශපාලනය කරයි. භික්ෂුව වෘත්තීය සංගම් වල තනතුරු හොබවයි. සමහර භික්ෂූන් අද අඹු දරුවන් පෝෂණය කරයි. පිණ්ඩ පාතේ වඩින භික්ෂූන් අදන නැති තරම්ය.

අද ආරණ්‍ය වාසී සහ වන වාසී භික්ෂුව වෙනුවට facebook වාසී සහ පාර්ලිමේන්තු වාසී භික්ෂූන් බිහිවී ඇත. පන්සල් වල නිධන් මංකොල්ලය ජයටම යයි. සමහර හාමුදුරුවරු පන්සල් තුලම සාස්තර කීම ගුරුකම් කෙරීම වැනි භික්ෂුවකට නොහොබිනා කටයුතු වලද නියැලෙයි. බුදුන් විසින් වදාළ දස අකැප වස්තුන් ම පරිහරණය කරයි. පන්සල් තුල උපාසක උපාසිකාවන් විසින් පූජාකළ අට පිරිකර විකුණා මුදල් කරයි. අද සිවුරේ පාටද නිකායෙන් නිකායට වෙනස්ය. නිකාය බේදය පිළිකාවක් මෙන් සග සමාජය තුල පැතිරී අවසානය. අද පන්සල් වල බාරකාරිත්වය සඳහා හාමුදුරුවරු නඩු කියයි. සමහර භික්ෂූන්ගේ අදනට යටින් තුවක්කුය. අද පන්සල් අභිබවා අසපු බිහිවෙයි. සග බේදය භික්ෂූන් අතර බොහෝය. මේ කීපයක්ම පමණි. ඉතින් අපේ හාමුදුරුවනේ අපි මේ ගැටළු වලට පළමුව විසඳුම් සෙවිය යුතුය. එදා සාසනාරක්ෂකයන් ව පිරිස්ම අද බුද්ධ සාසනය විනාශ කරයි.

හාමුදුරුවනේ ධර්මයෙන් තොර සරණක් අපට නොමැත. භික්ෂුව ගේ පරම යුතුකම ධර්ම අවබෝධය හා තමා අවබෝධකර ගත් ධර්මය පෘතක්ජන ජන සමාජයේ විමුක්තිය සඳහා යෙදවීමය. සරලව කියතොත් තමාද ධර්මය අවබෝධ කර තම පසු පිරිසද එම ධර්ම අවබෝධයේ පිහිට වීමය. අමතක නොකළ යුතු කරුණානම් ධර්මය අපට කිසිවෙකු මත බලයෙන් පැටවිය නොහැකිය. එය අවබෝධ කරගත යුතුය. බුදුන් විසින්ම වදාළ පරිදි යමක් පරම්පරාවෙන් ආපමනින්වත් කෙනෙකු කියන නිසාවත් පොත පතක ලියා තැබූ පමණින්වත් නැතහොත් බුදුන් විසින්ම වදාළ නිසාවත් නොපිළිගත යුතුය. එය තමා විසින්ම සත්‍ය ලෙසම අවබෝධ කරගත යුතුය. මෙය ධර්මයටද පොදු වූ කරුණකි. සමහරු එය පහසුවෙන් අවබෝධ කර ගන්නා සේම සමහරු එසේ නොවෙයි.

එසේයි කියා ඔවුන්ට එරෙහිව අපිට කඩු පොලු එසවිය නොහැකිය. අපේ තථාගතයන් පැවසූ පරිදි ඇතිවූ සියලු දේ නැතිවීම ස්වභාවය කර ඇත. මෙය බුද්ධ ශාසනයටද පොදු වූ නියායක. මේ නැතිවීම අපි කිසිවෙකුට නැවතිය නොහැකිය. කලහැකි එකම විසදුම අපි තම තමන්ගේ නැවතුම සඳහා නොපසුබට වීර්යෙන් කටයුතු කිරීම පමණකි.

අපේ හාමුදුරුවනේ ඒ ගමන් මාර්ගයේ නියමුවන් ඔබ වහන්සේලාය.

අපේ හාමුදුරුවනේ ..තායන සූත්‍රයේ.. මහණකම ගැන මෙසේ වෙනවා නේද ..ශ්‍රේෂ්ඨ උත්තමය... වීර්ය කොටයි තෘෂ්ණාව සිඳින්න මුනීන්ද්‍රය කාමයන් දුරු නොකොට ධ්‍යානයට නොපැමිණේ. ඒ නිසා මහණ කමට වීර්ය කළ යුතුය. දැඩි කොට කලයුතුය ලිහිල්ව ගත් පැවිද්ද බෙහෙවින් කෙලෙස් උපදවයි. නරක දේ නොකරන විට උතුම්ය. භාග්‍යවතුන් වහන්ස පසුව භික්ෂූන් අමතා මහණෙනි ඒ තායන දෙවියන් පැවසූ දෙය සත්‍යක්මය. මහණ කමට වීර්ය කල යුතුමය.

එබැවින් එය මතකයේ තබාගන්නැයි පැවසීය. මේ කියමන එදාට වඩා වටින්නේ අදට නොවේද අපේ හාමුදුරුවනේ. තවද ..වසුදත් දිව්‍ය පුත්‍රයා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත පැමිණ ..ස්වාමින ආයුධයකින් පහර කෑ අයෙක් ඉක්මනට සුවවෙන්න මහන්සි වෙනවා සේ හිස ගිනිගත් කෙනෙකු ඒ ගින්න නිවන්න මහන්සි ගන්නා සේ භික්ෂුව කාම රාග ද්වේශ ප්‍රහාණයට ඉක්මන් යුතු නොවේද විචාළ විටල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විචාළේ භික්ෂුව වැඩිපුර මහන්සි ගත යුත්තේ පංචනීවර්ණ යටපත් කිරීමට බවය. නමුත් අද භික්ෂුව පංචනීවරණ මතම යැපේ. දුසිරිතම සුසිරිතය කොට ගනී. වැදුම් පිළිවෙත පසෙකලා පසිදුරන්ම පිණවීමට වෙහෙසේ.

ධර්ම සංඝායනාවක අවශ්‍යතාව වෙනදාටත් වඩා අද දැනේ. හාමුදුරුවනේ අපගේ රට පාලනය කලේ ජනාධිපතිවරු..අගමැතිවරු.. රජවරු .. නිලමේවරු පමණක්ම නොවන බව ඉතිහාසය පිරික්සීමේදී පෙනියයි. සග රජවරු පවා අප රට නොනිල මට්ටමින් පාලනය කාල වකවානු එමට විය. වැලිවිට සරණංකර සංඝරාජ සග රජුන් ඉතිහාසයේ පහලවූ සැබෑම රජෙකි. ශාසනය අගාධයකට වැටී තිබූ සමයක උපසම්පදාව නැවත පිහිටවමින් රටද පාලකයින්ද දුගී ජනතාවද නැවත ධර්ම මාර්ගයකට ප්‍රවේශ කරමින් ඒ හිමිපාණන් පෑ පෙළහර විශ්මය ජනකය. අද අපිට අවශ්‍යව ඇත්තේද එවැනි සග රජෙකි. මෙය හුදෙක් සසුන රැක ගැනීමේ වෑයමක්ම පමණි.

සුභාවිත ගීතයේ අන්තර්ජාල නවාතැන - තිසර ගුවන්විදුලිය www.thisara.com